

DECAS X.

1. Pater immensæ majestatis, principium absque principio, qui à nullo procedis, gaudeo quòd intrà te ipsum Verbum tuum æternum concipias, Filiumque generes ad eò tibi similem, ut sit unum et idem tecum.

2. Pater cœlestis, à quo omnis Paternitas in cœlo, et in terra nominatur, obsecro te per Filium tuum Unigenitum, in quo tantoperè delectaris, ut multos alios gignas filios per gratiam adoptionis, ut Paternitas tua ubique dilatetur, et resplendeat.

3. Pater ingenite, innascibilis, improducibilis, fons Deitatis, ac totius entitatis origo, sanctifica me in veritate, ut qui à te processi, in te perpetuò maneam, nec unquam mens mea à te avertatur.

4. Fili Dei Unigenite, qui æterna generatione à Patre procedis, ipsi coæquali, et consubstantialis, fac me pro modulo meo hujus similitudinis et æqualitatis aliqua ex parte participem.

5. Fili Dei, Deus de Deo, lumen de lumine, sapientia increata, candor lucis æternæ, fac me filium lucis in hac vita, ut in æterna, lumine gloriæ illustratus, videam te gloriosum et benedictum in sæcula.

6. Splendor paternæ gloriæ, et figura substantiæ ejus, qui summè dilectus à Patre, ipsumque Patrem summè diligens, simul cum ipso unicâ spiratione producis Spiritum sanctum; emitte lucem tuam, et veritatem tuam, ut splendoribus tuis illustratus cognoscam te, et diligam, sicut tu diligis Patrem, et eum perfectè cognoscis.

7. Sancte Spiritus, consolator dulcissime, donum Altissimi, et unctio Electorum, da mihi teipsum donum infinitum, ut et ego spiritus sim sicut es tu, omnis terrenæ contagionis expers; et sanctus sicut tu, currens inoffenso pede viam mandatorum tuorum.

8. Spiritus Patris, à quo accipis divinitatem, et omnipotentiam: Spiritus Filii, à quo accipis eisdem sapientiam: Spiritus utriusque, à quibus accipis infinitum amorem, quo se mutuo amant; illabere menti meæ, et fac concordiam in affectibus meis, ut conjungar tibi in uno spiritu, et totus convertar in spiritum amoris.

9. Sanctissime Spiritus, et amor suavissime, charitas essentialis, et totius charitatis principium, bonitas æterna, à quâ omnia bona in nos descendunt; inflamma voluntatem meam ferventissimo tui amore, et adstringe me tibi, ac Patri, et Filio; ut nec intellectu, nec affectu à vobis divellar.

10. Sancta et adoranda Trinitas, Deus meus, et omne bonum meum, da teipsum mihi, et sufficit mihi. Quid enim ei sufficet, cui tu non sufficis?

CAPUT XVII.

VITAM CHRISTI ESSE FONTEM OMNIUM BONORUM, QUOMODO
EX EA PII AFFECTUS ELICIANTUR.

Prolixi voluminis opus foret bona omnia commemorare, quæ ex vita Christi, velut ex fonte uberrimo et nunquam deficiente, scaturiunt, et perenniter

fluunt. Ipse enim Salvator noster factus est nobis à Deo sapientia, justitia, redemptio et sanctificatio. In ipso habemus divitias salutis, thesaurum meritum, cumulum perfectionis. Sicut Sol aspectu suo lætificat, influit, illuminat, nec unquam cessat operari: ita verus Sol animarum, Jesus Christus, jugi influxu infundit in nos, et imprimit mores suos, virtutes suas, suam divinitatem. Vitæ ejus consideratio erigit in adversis, in prosperis reprimit, tollit peccata, conciliat gratiam, excitat ad amorem, juvat incipientes, dirigit proficientes, edocet perfectos. Quemadmodum unguentarii semper olent id quod attrahant; sic Christianus, qui assidue cum Christo versatur, ejus redolet patientiam, charitatem, humilitatem, cæterasque virtutes, quas vitæ suæ studioso sensim instillat idem Dominus virtutum, cujus doctrina seminarium justitiæ, vita speculum prudentiæ et temperantiæ, mors exemplum est fortitudinis. Sed quia non sufficit Christi vitam meditari, nisi etiam ex ea pii, et devoti affectus eliciantur; hujus praxim in hoc capitulo breviter indicabo, ut auctorem fidei respicientes, eundem salutis nostræ, atque perfectionis consummatorem habeamus.

DECAS I.

1. Domine Jesu Christe, concede mihi misero peccatori, vitam et mores tuos præ oculis mentis semper habere, et pro viribus imitari.
2. O charitas infinita, ô admiranda dignatio tua, Domine! ut servum redimeres, Filium tradidisti.
3. Vidisti, suavissime Jesu, afflictionem populi

tui, et grave onus filiorum Adam, et tactus stimulis charitatis intrinsecus, cogitasti super nos cogitationes pacis, et redemptionis. Nam tibi advenit plenitudo temporis, visitasti nos oriens ex alto.

4. Deus immensæ majestatis, quid est homo, quod memor es ejus, aut filius hominis, quoniam visitas eum? Laudent te Angeli tui ob tantum amorem, quo nos miseros prosequeris.

5. Salve dies tot ætatibus optata, qua Deus pro nobis factus est homo. Salve Gabriel Archangele, tanti gaudii annunciator. Salve Virgo gloriosa, in cujus castissimo utero carnem assumpsit Deus.

6. O quàm potens es Amor, qui ad tam infima abjicis Deum! O quàm divino dissimilis est amor meus!

7. Princeps supreme, qui de cælo in terram pro mea salute descendisti, tantò mihi charior es, quantò pro me factus es vilior.

8. Verbum incarnatum plenum gratiæ et veritatis, eadè gratiâ imple animam meam, ut tibi placeat.

9. Verbum divinum, partem aliquam largire mihi lucis et gratiarum, quas tribuisti assumptæ humanitati. Deprime cor meum humilitate usque ad infimum locum: erige gratitudine et amore ad altissimum gradum.

10. Christe Salvator, qui adhuc clausus maternis visceribus ad Præcursores sanctificandum properasti; da mihi peccatorum veniam, et spirituales in tuo obsequio lætitiæ.

DECAS II.

1. Jesu amabilissime, qui pro me nasci in sor-
denti stabulo voluisti, illumina mentem meam, et
voluntatem, quo tuam Nativitatem contemplari va-
leam, et elucentes in eâ virtutes imitari.

2. Cur non ardet cor meum tenerrimo tui amore,
Infans formosissime; qui salutem meam in ipso tui
ortu operari cepisti?

3. Utinam Nativitati tuæ præsens fuissem dignus-
que habitus, qui te amplecterer, et mea tibi obse-
quia deferrem! Accepta, Domine, hanc voluntatem,
et præsta, ut, quidquid possum, quicquid sum, tuo
semper famulatus impendam.

4. O inaudita amoris prodigia! Dilecti mei cubile
stabulum est; desponsationis meæ thalamus præ-
sepe, lectus sponsi mei fœnum, pulvillus stramen,
aula vilis spelunca.

5. O sanctam Filii Dei paupertatem omnibus mundi
divitiis pretiosorem! hanc mihi commendabilem
tuo exemplo reddidisti, bone Jesu, natus in stabulo,
pannis involutus, qui cælum stellis, terram floribus
adornasti. Infunde cordi meo ejus amorem, et da
patientis animo ejus molestias perferre.

6. O quantum lugere debeo pro peccatis meis,
piissime Jesu, quandoquidem tu pro eis ploras. Me
enim abluunt vagientis tuæ infantia fletus, mea de-
licta tuæ deplorant lacrymæ.

7. Jesu sapientissime, qui tacendo doces, et va-
giendo prædicas; doce me in silentio humilitatem
tuam sequi, tibi que conformem fieri infantili simpli-
citate et innocentia.

8. Fortunati Pastores, quibus antè omnes lapsus
è cælo Deus, stabuloque reconditus, angelicâ voce
nuntiatur.

9. Verè gloria in excelsis Deo; nam cui gloria,
nisi tibi Rex gloriæ? Trabe cor meum in excelsa,
ut nunquam degenerem ab excelsis cogitationibus
filiorum tuorum.

10. Da mihi, Salvator dulcissime, quam omnibus
offers bonam voluntatem, pacemque divinam, ut
abjectâ mundi inconstantia et discordiâ, in bene-
placito tuo stabilis perseverem.

DECAS III.

1. Laudo te, Redemptor mundi, pro prima san-
guinis tui in tenerrima ætate effusione, cum tua
caro immaculata pœnam circumcisionis, quam non
meruit, sustinuit.

2. O lapsus Adæ, quàm es amarus Domino meo!
ego peccavi, et tu, Domine, pœnam exsolvis; ego
in concupiscentia conceptus et natus sum, et tu
suscipis in te ultionem.

3. Sponsus sanguinis tu mihi es, qui cum voce
nondum possis, ipso cruore tuo clamas pro me ad
Patrem: mihique tribuis arrham desponsationis,
sanguinem tuum pretiosum super aurum et topa-
zion.

4. Circumcide, Domine, omnia membra et sen-
sus meos spirituali petra, quæ tu ipse es, et quid-
quid in me repereris carnale, et superfluum, abs-
cinde, et extirpa; vitamque meam disciplinae tuæ
rigore coercere.

5. O dulcissimum nomen Jesu, super omne nomen in cœlo et in terra benedictum, esto mihi salus et redemptio : non enim est aliud nomen hominibus datum, in quo oporteat nos salvos fieri.

6. Esto mihi, JESU, id quod diceris. Esto mihi turris fortitudinis à facie inimici. Scribe nomen tuum salutiferum in corde meo, ut tibi maneat semper impressum, donec perducat ad æternam salutem.

7. Glorifico te, Deus, pro primitiis gentium, et earum admirabili illuminatione; cum eas ab oriente in persona trium Magorum ad fidem tuam secreta inspiratione traxisti.

8. Adoro te, Rex Regum, cum sanctis Magis, et pro illorum muneribus offero tibi aurum paupertatis, thus obedientiæ, myrrham castitatis.

9. Utinam omnes gentes te fide viva cognoscerent, et adorarent, et tibi fideliter servirent.

10. Da mihi, Domine, horum virorum fidem et constantiam, ut eadem, quâ illi, perseverantiâ te quæram, donec inveniam.

DECAS IV.

4. Voluisti, Domine, præsentari in templo, et more servorum quinque siclis redimi : sit benedicta immensa charitas tua : et quia Pater tuus te mihi tradidit quinque siclorum pretio, ego vicissim trado me tibi in servum perpetuum. Fiat per gratiam tuam, ut nec tu me unquam deseras, nec ego te.

2. Benedico te, sanctissime Redemptor, quia, ut nobis veræ obedientiæ exemplum relinqueres,

te legalibus institutis, tanquam unus de populo, subdidisti. Da mihi in omnibus perfectissimam obedientiam.

3. Offero tibi, Domine, par turturum, geminam scilicet compunctionem; primò quidem pro peccatis, et negligentis meis, deinde verò pro æterna felicitate, ad quam jugiter suspiro.

4. Da mihi, bone JESU, radium aliquem illius lucis, quam Sancto seni Simeoni tribuisti, cum te infantem in ulnas suas suscepit, ut te agnoscam, et amem; sicut ille te novit et amavit.

5. Sapientissime Jesu, qui Sanctæ Genitrici tuæ doloris gladium, quo transfigenda erat, revelari voluisti; transfige animam meam gladio compunctionis, ne me dissolvant vanæ mundi consolationes.

6. Vix natus eras, Rex amantissime, cum subito mundus te persequitur, et Rex Herodes statim te quærit, ut perdat te : sicut autem te caput bonorum persecuti sunt impii, ita et membra tua. Da mihi igitur hanc veritatem agnoscere, et malorum persecutiones patienter ferre.

7. Tecum fugere, Jesu dulcissime, et omnia quæ mundi hujus sunt relinquere, grave mihi non erit : nam si tu mecum fueris, quid poterit mihi deesse ?

8. Comitare fugientem Deum, anima mea, nec erubescere ad hanc fugam. Gloriosum est et dulce pro Deo abjici et contemni.

9. Adesto mihi, Deus, gratiâ tuâ, ut in hujus vitæ exilio, voluntati tuæ subjectus vivam, semper bonum exemplum illis præbens, cum quibus vixero.

10. Dulcis Jesu, qui revocatus ab Ægypto, ubi

exul diu fuisti, in Nazareth secessisti, et Nazaræus vocatus es : da mihi leges Nazaræorum spiritualiter observare : abstinere nimirum ad omni amore inordinato, et nihil tangere, quod possit maculare animam meam.

DECAS V.

1. Nihil scimus de te, ô Sapia incarna, usque ad annum duodecimum ætatis tuæ, et multa scimus. Ipsa enim taciturnitas tua clamat in cordibus nostris ; ut silentium tuum et humilitatem admiremur, et imitemur.

2. Sedisti in medio Doctorum, sapientissime puer, interrogans prudenter, et respondens modestè, ita ut omnes mirarentur. Utinam illic adfuissem, et sermones tuos audire licuisset. Repete eos, Domine, in corde meo, ut fructu eorum perfruar in æternum.

3. O quàm dolenter quæsiuit te amissum mater tua, quàm lætanter te invenit ! Da mihi exemplo tuo in his semper esse, quæ Dei sunt, nulla habita ratione cognationis, et sanguinis : et fac, ut te absentem sollicitè semper quæram, donec inveniam.

4. Congratulor tibi, Beatissima Virgo, quòd dilectissimum tuum inveneris : ora pro me, ne unquam illum amittam, aut ab eo discedam.

5. Proficiebas, dulcissime puer, sapientia, ætate, et gratia apud Deum, et homines : quia majora quotidie edebas virtutis indicia ; ego autem proficere opto à remissiori vita ad ferventem et perfectam. Da tu mihi benedictionem tuam, ut juxta desiderium meum crescam de virtute in virtutem, donec ad gradum supremum perveniam.

6. O humilitas Christi, quantum confundis superbiam et vanitatem meam ! Tu latuisti, Domine, et tacuisti usque ad trigesimum annum, cum esses sapientia æterna : ego verò stultissimus cum sim, inaniter loqui præsumo, et apparere. Doce me viam solidioris humilitatis, et tuis semper inhærere vestigiis.

7. Domine Jesu, fons bonitatis et origo virtutum, qui à Baptismo Joannis prædicationem tuam auspicatus es, quid tibi et Baptismo isti, cum sis innocentissimus ? Utinam superbia mea hoc tam mirabili humilitatis exemplo exterminetur.

8. Rex altissime, qui omnem justitiam sic implere voluisti, baptiza me in igne et spiritu, et ablue animam meam ab omni sorde iniquitatum.

9. Imple me, Domine, Spiritu sancto, ut eo inspirante sequar te in desertum, et secedam ab hominibus, orationi, jejunio, et pœnitentiæ incumbens.

10. Fortissime athleta, Jesu Christe, qui strennè contrà diabolum dimicasti, et eum gloriôsè superasti, da mihi viriliter contrà ipsum decertare ; et mitte sanctos Angelos tuos, qui me fideliter custodiant, potenter adjuvent, et benignè consolentur.

DECAS VI.

1. Confiteor tibi, Pater, Domine cœli et terræ, quia Redemptionis nostræ mysteria abscondisti à sapientibus, et prudentibus hujus sæculi, et parvulis piscatoribus revelasti, ut mundi sapientiam destrueres. Fac me parvulum in oculis meis, ut magnus fiam in tuis.

2. Dux supreme, qui omnes ad te vocas per viam crucis et abnegationis, gratiam tuam largire mihi, ut crucem meam indefessus portem usque ad mortem.

3. Aliam viam, Domine, tenere nolo, quàm tuam: nec aliam, quàm tuam veritatem amplecti: nec aliam vitam ducere, præter eam, quam tu docuisti. Tu es enim, via, veritas, et vita.

4. Gratias ago tibi, æterne Pater, quod talem mihi magistrum, legislatorem, et consiliarium dederis, cujus præcepta et monita via tutissima salutis sunt.

5. Aperi os tuum, Salvator mundi, et loquere ad cor meum, quia audit servus tuus, desiderans id exequi, quod audierit.

6. Illumina me splendoribus tuis, superne Magister, ut perfectionem agnoscam, quam mihi commendas: igne tuo accende, ut eam amem: potentiâ corrobora, ut eam quæram et assequar.

7. Salvator potentissime, qui tot miracula verbo virtutis tuæ patrare dignatus es; innova signa, immuta mirabilia, et animæ meæ languores sana, eamque resuscita à morte vitiorum.

8. Inclite Jesu, lux mundi, salus populi, et gloria nostra, respice propitiùs infirmitatem meam: nemo enim potest spiritualia vulnera curare, nisi tu qui solus es Deus.

9. Circuisti vicos et plateas, dulcissime Jesu, ut peccatores converteres, et pœnitentibus indulgentiam conferres: fac me hujus charitatis tuæ participem, et miserere mei, quoniam iniquitatem meam cognosco.

10. Millies te laudo, et benedico, Jesu sanctissimi-

me, exemplar omnium virtutum, pro vita tua pauperrima, humillima, purissima, patientissima: tribue mihi miserrimo servo tuo mores tuos sedulò meditari, et eorum normam omnes actus, sermones, et gestus meos efformare.

DECAS VII.

1. Quàm immensa fuit charitas tua, benignissime Redemptor, quia non solùm pro salutè mea vitam ærumnosam ducere, sed eam insuper acerbissima passione et morte claudere voluisti. O quàm gravia sunt peccata mea, quæ talem poscebant satisfactionem!

2. Clementissime Pater, per Passionem et mortem Unigeniti tui, ignosce peccatis famuli tui. Suscipe sacrificium Filii tui, et obliviscere injuriarum nequissimi servi tui. Multò enim plura ille solvit, quàm sit debitum meum.

3. O passio Christi desiderabilis, ô amabilis mors, sana vulnera mea, et vivifica me: inflamma pectus meum, ut præ amore liquecat.

4. Non peto mundi divitias, sed tuas angustias, Domine Jesu: non carnis delicias, sed tua flagella.

5. Rogo te, dulcis Jesu, ne sinas unquam me obvisci mortis et passionis tuæ; sed præsta, ut in ea mihi sit requies et accessus ad Divinitatem.

6. Omnia vulnera tua, Domine, inscribe cordi meo, ut tu solus, tuæque passio in eo legantur. Intrà vulnera tua absconde me.

7. Domine Jesu, qui nos sic amasti, ut tibi non parceres; veni, et ne differas vulnerare cor meum,

ut solùm tua vulnera sentiam, et in iis jugiter maneam, et requiescam.

8. Tui dolores semper occupent pectus meum, ut eorum memor dicam cum sponsa: Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

9. Dulcis Jesu, qui tanto fervore et festinatione in Jerusalem ascendisti, ut durissimam mortem pro me patereris, fac me alacrem et ferventem ad omnia, quæcumque volueris pro te sustinenda.

10. Salvator mundi, qui à perduto discipulo venditus fuisti; ne quæso permittas, ut pro vili pretio rerum terrenarum te summum bonum meum vendam et derelinquam.

DECAS VIII.

1. Humillime Jesu, qui servili obsequio lavisti pedes discipulorum tuorum, ampliùs lava me ab iniquitate mea, et à spiritu superbiæ libera me.

2. O dilecte cordis mei, qui, imminente passione tuâ, perpetui amoris tui pignus immensum reliquisti nobis, corpus tuum scilicet in cibum, et sanguinem in potum; præpara me ad hoc convivium, et orna animam meam virtutibus tuis.

3. O Rex sempiternæ, qui nutris sanguine tuo populum tuum, ut simus omnes de regio tuo sanguine genus electum, regale sacerdotium, gens sancta: fac me agnoscere genus meum, et de eo gloriari, et à moribus tuis nunquam degenerem esse.

4. Ut passio tua esset acerbior, amabilissime Jesu, omnem lætitiã à te procul abiecasti, incipiens pa-

vere, contristari, et mœstus esse, et ubi dolor meus, in causa tua et mea? Fac me semper memorem tristitiæ tuæ, ut omnem angustiam quacumque ex causa mihi advenientem pro tui nominis gloria libenter patiar.

5. O lætitia Angelorum, qui in tristitia tua ad orationis remedium confugisti, concede mihi misero, ut ablacter à lacte, et avellar ab uberibus humanarum consolationum, meque totum orationi applicem, in qua sanctissimam voluntatem tuam et cognoscam, et exequar.

6. Transeat à te, Domine, ad me calix tuus, omnis enim amaritudo pro te degustata erit mihi jucundissima.

7. Quis mihi det dolores tuos ita sentire, afflictissime Jesu, ut vel eorum cogitatio sanguineum à me sudorem eliciat? Adjuva me gratiã tuã, ut voti hujus compos efficiar.

8. Laudo et glorifico te, mitissime Jesu, pro tua ineffabili mansuetudine, quam ostendisti à perfido discipulo osculo traditus, et ab impiis comprehensus, atque ligatus: da mihi hunc spiritum lenitatis, quo erga meipsum severus sim, et erga proximum mansuetus.

9. Quàm celeriter ire cogeris à tuis hostibus raptatus, dulcissime Jesu, sed multò magis à tua charitate: ne, quæso, patiaris ut à te alacriter sequendo desistam, etiamsi multi labores et dolores subeundi sint.

10. Jesu innocentissime, qui per diversa tribunalia crudeliter trahi voluisti, victima meorum criminum, dirige gressus meos in viam pacis, et jube me ve-

nire ad te; nam etsi oportuerit me mori tecum, non te negabo.

DECAS IX.

1. O bone Jesu, virtus et fortitudo animæ meæ, qui tot irrisiones, percussiones, et contumelias admirabili patientia tolerasti, doce me omnia mihi adversantia miti silentio vincere, et tranquillo corde suscipere.

2. Piissime Jesu, qui nequissimo latrone et homicidâ nocentior proclamatus fuisti, fac me vana hominum judicia contemnere, et opprobrium tuum semper præ oculis habere, falsisque mundi honoribus præponere.

3. Mitissime Jesu, qui nudus ad columnam alligatus, et durissimè propter scelera mea flagellatus fuisti, concede animæ meæ, ut diuturnis criminum tempestatibus jactata in hâc columnâ portum inveniat. Liga me ad eam in funiculis Adam, in vinculis charitatis.

4. Rex Christe, corona Sanctorum omnium, qui inaudito supplicio spinis coronatus fuisti, et joculari purpura indutus; fac me omnem contemptum patienter ferre, atque inglorium omnibus apparere, tuasque spinas semper amare.

5. Benignissime amator hominum, qui ab iniquo iudice morte turpissima damnatus fuisti, cum sis speculum innocentia, et sanctitatis: quantò magis me pati oportebit sinistra hominum judicia, qui in multis tam sæpè deliqui?

6. Proficiscere, bone Jesu, ligno crucis onustus, sed multò magis amoris pondere pressus, et

qui dolori tuo non parcis, parce peccatis meis.

7. Jugum tuum, Domine, suave est, et onus tuum leve; fac ut illud gaudenter portem, abnegans metipsum, et crucem meam bajulans post te.

8. Suavissime Jesu, qui tam inhumaniter in cruce extendi voluisti, ut numerari possent omnia ossa tua; præsta, ut omnia membra, sensus, et potentias ad te semper erectas tibi amanter uniam, et clavis timoris tui cruci tuæ perpetuò affixus maneam.

9. Ad te, Domine, clamantem exaudi, et qui dixisti Apostolis tuis, cum exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum; trahe me ad te, et excipe animam meam in foraminibus petrae, in cavernis maceriae.

10. Agnosco, gloriosissime Fili Dei, titulum tuum; tu es enim Jesus Nazareus Rex Judæorum. Utinam orbis universus hunc titulum legat et admittat, teque omnes confiteantur Regem suum et Salvatorem.

DECAS X.

1. Jesu vita morientium, qui, cum jam mortuus esses pro nobis, latus tuum lanceâ aperiri voluisti, ut accedentibus ad te facilis pateret aditus ad cor, admitte me in latus tuum, ut in eo sit requies mea in sæculum sæculi.

2. O quinque Christi pretiosa vulnera, divinâ dulcedine plena, saluto et veneror vos: in vobis enim medicina vitæ, copia gratiæ, plenitudo indulgentiæ.

3. In latere tuo latere volo, Jesu mi crucifixe, ibi orare, ibi tractare negotia mea: quia ibi quidquid voluero obtinebo.

4. Gratias ago tibi, Salvator mundi, quia opus Redemptionis nostræ perfectissimè peregisti: perfice et in me opus quod incœpisti, ut plena in me, et consummata justitia reperiatur.

5. Quanta durtia cordis mei! Concutitur terra, dissiliunt saxa, obtenebrantur cœli, moriente Domino: solum cor meum immotum erit, qui tantæ necis causa fui? Scinde illud, Domine, et frange sanguine tuo.

6. Sepeli cor meum tecum, et absconde me intrâ vulnera tua, dilectissime Jesu, ut extrâ te nusquam reperiatur.

7. Obsigna cor meum, Domine, et sensus ac facultates sigillo charitatis tuæ, ut sic obsignatus tecum maneam in æternum.

8. O Rex gloriæ, Domine virtutum, qui post mortem descendisti ad inferos, et justos è carcere eduxisti, gaudeo de hoc tuo triumpho, et precor ut omnem tartaream potestatem virtute tua vincere me facias.

9. O Triumphator gloriosissime, fac me participem passionis tuæ, ut sim etiam resurrectionis: tecum moriar, ut tecum resurgam, et tecum tandem ascendam in cœlum.

10. Rex sempiternæ, qui sedes ad dexteram Patris, traha me post te, ut illic semper fixum sit cor meum, ubi tu es, thesaurus meus, et gloria mea, Deus cordis mei, et pars mea, Deus in æternum.

CAPUT XVIII.

EX QUALIBET RE, QUÆ OCCURRIT, MOTUS ANAGOGICOS ELIGI POSSE. SCALE A VISIBILI CREATURA AD INVISIBILEM CREATOREM.

1. Optimè dictum est à Redemptore nostro (1) filios hujus sæculi prudentiores esse filiis lucis in genere suo. Nam quis ex nobis, qui filiorum lucis nomine censemur, tantam adhibet industriam in spiritualibus bonis procurandis, quantum mundani homines in terreno lucro, ex omni re solertissimè captando? Languet nimirum spiritus, et vigent sensus: et quia cœlestia ab oculis corporalibus remota sunt, mentem humanam vix percellunt: atque idè plerumque fit, ut in temporalibus lynces, in æternis talpæ simus. Ne igitur sæculo addicti homines surgant contra nos in judicium, quòd vivaciores fuerint et diligentiores in perituris divitiis, quàm nos in veris et perpetuis congregandis; varias artes excogitare debemus, opes quamplurimas spirituales accumulandi, in omni opere ac negotio lucrum spirituale sectando, et ad Deum aspirando, qui omnium actionum nostrarum finis est et principium. Id qua ratione fieri possit, non meis, sed Sanctorum Patrum verbis indicabo, quò majorem huic doctrinæ conciliem auctoritatem.

2. Divinus Ephrem (2) hoc lucrum in oratione potissimum consistere docet, et ait: *Bonum fuerit*

(1) Luc., xvi, 8. — (2) Ephrem. t. i. Hom. de orando Deum.

semper orare, et nunquam deficere, quemadmodum ait Dominus. Quare, sive opereris, sive dormias, sive iter facias, sive comedas, sive bibas, sive decumbas, cave orationem tuam intermiseris. Sive in ecclesiâ fueris, sive domi tuæ, sive in agro; et si oves pascas, et si ædificia construas, et si in symposio veriseris, ab oratione cave desistas, et quandocumque potueris, genua flecte; quando non potueris, mente Deum invocâ. Quod si orationem operi præmiseris, et surgens è lecto primorum motuum tuorum initia ab oratione duxeris, aditus peccato in animam non patebit. Consonat Chrysostomus (1) dicens: Accedamus ad Deum, orantes omni tempore, quia nunquam contingit importunè accedere. Eum quippè qui cupit largiri, semper opportunè oramus. Sicut enim respirare importunum omninò nunquam est; ita etiam non quidem petere, sed non petere potius importunum est. Sicut enim respiratione hac jugiter indigemus, ita etiam eo, quod à Deo præstatur, auxilio. Idem Chrysostomus (2), alibi explicans Apostoli, sententiam dicentis (3): Omnia in gloriam Dei facite, varios proponit modos Deum glorificandi in omni actione et omissione, scilicet nobis de singulis creaturis faciendi, quâ ad Deum ascendamus. De qua re cum prolixum habuerit sermonem, sic concludit. Si voluerimus, per omnem vitam hanc spiritualem mercaturam faciemus, et ex omni re lucrum capiemus. Sive ergo precemur, sive jejunemus, sive accusemus, sive condonemus,

(1) Chrys. Hom. 23. in Matth. — (2) Idem. Orat. kalendis habita. t. 5. — (3) Cor., x, 31.

sive laudemus, sive vituperemus, sive ingrediamur, sive exeamus, sive vendamus, sive emamus, sive taceamus, sive disputemus, sive aliud quid faciamus, omnia referamus ad Deum. Hæc ille, docens quomodo ex omni re motus anagogici elici possint, quibus ad Deum assurgamus. Similia tradit Magnus Basilius (1). Accumbens mensæ, ora; esitans panem, largitori gratiam rependito; bibis vinum, memento ejus qui illud tibi dedit ad lætitiâ et infirmitatum solamen; tunicam indueris, gratias agito benigno datori; suspicis in cælum, et siderum pulchritudinem intueris; procide Deo, et cole eum, qui omnia hæc in sapientia creavit. Omitto reliqua. Nam ut alterius Basili Selucicæ Episcopi (2) verba usurpem. Cum Deus res creatas in morem scilicet adaptaverit, per eas sui amantibus ascensum ad se extruxit.

3. Quidquid igitur occurrit in creaturis, ad laudem reducere oportet creatoris, ut piè admonet Seraphicus Bonaventura (3). Cum videris aliquos, inquit, in prælatione temporali, vel in dignitate constitutos, cogitabis hoc esse factum ad divinam magnificentiam ostendendam, et sic in eis Dei potentiam collaudabis. Cum autem videris alios scientiæ insistentes, et non solum creatoris, sed etiam creaturarum occultissima inquirentes, et quemlibet versiculum curiosius ordinantes, hoc esse factum ad manifestandam divinam sapientiam non ignores, et sic in eis Dei sapientiam commendabis. Cum verò videris alios temporalibus negotiis insisten-

(1) Basilius Mag. Hom. in S. Julitta. mart. — (2) Basilius Seleuc. Orat. 1. — (3) Bonav. in stimulo amoris. cap. 10.

tes, in eis divinam laudabis providentiam per tales quiescentibus providentem. Si aliquos videris cæteros judicantes, divinum judicium time? Si pœnas inferentes, divinam justitiam cogita: si rigidos, divinæ justitiæ expavesce rigorem: si reprehensores, et causarum discussores, futuri judicii recordare. Si verò videris prælatos circa punitionem malorum remissos, in eis divinam misericordiam commendabis. Si videris aliquos insistere operibus charitatis et pietatis, in ipsis laudabis divinam bonitatem, et suam clementiam infinitam se breviter ad omnia diffundentem. Si calorem habueris, recogita erga nos Dei Patris nimiam charitatem, quâ suum filium voluit incarnari, et pro nobis omnibus crucifigi. Si frigus habueris, ab omni æstu miseriæ refrigerium anhelabis: et sic per singula discurrendo, omnia potes et debes reducere in laudem et magnificentiam Creatoris. Hoc sancti viri documento quasi acuto ferro medulla spiritus eruitur ex omnibus rebus, quæ sensibus percipiuntur. In promptu enim est, juxta Apostolum (1). Omni utenti ratione invisibilia Dei, per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciere. Quod si accesserit moralis intelligentia rerum omnium, quæ præ manibus versantur, jam ingens sylva unicuique aperitur, quamplurimos affectus erga Deum ex quâlibet re eliciendi. Hanc autem intelligentiam curioso Lectori suppeditabunt ex antiquis Patribus Clemens Alexandrinus, Origenes, Gregorius Magnus, Rupertus Abbas, Bernardus, Eucherius, et alii: ex re-

(1) Ad Roman., 1, 20.

entioribus Sanctis Pagninus in Isagoge ad mysticos scripturæ sensus, Joannes à S. Geminiano in summâ de exemplis et similitudinibus, Hieronymus Laurentus in Sylva Allegoriarum, Petrus Berchorius in Reductorio, et Repertorio morali, et omnes ferè Interpretes Sacræ Scripturæ.

4. Philo disertissimus Judæorum (1) scalas ad Deum esse creata omnia asseverat. Via enim patet nobis, ut dixi, ab his quæ videmus et contrectamus, ad Opificem Deum, quem non videmus. Nemo est, si internas aures admovere voluerit, qui vocem naturæ non audiat ingenti clamore conditorem suum prædicantis. *Cælum, mare, terra, et omnia quæ in eis sunt*, ait S. Prosper (2), *consono speciei suæ, ordinationisque concentu gloriam Dei protestantur, et prædicatione perpetuâ majestatem sui loquuntur auctoris*. Magnus est liber creaturarum, in quo non solum vir incomparabilis Antonius Abbas, ut de eo Athanasius refert (3), sed etiam mundi sapientes studuerunt. Trismegistus dixit, mundum esse librum Divinitatis, et speculum divinorum, in quo Deus seipsum clarè expressit. Orpheus in hymnis mundum esse ait musicam admirabilem, quæ prædicat, et laudat Deum; quod etiam noster hymnographus cecinit dicens: *Cæli enarrant gloriam Dei* (4). Sunt creaturæ nutus, quibus Deus se nobis manifestat, ex sententiâ Augustini (5), et Gregorii Papæ (6). Sunt venæ divini susurri, ut idem Gre-

(1) Philo lib. de præmiis. — (2) Prosper lib. 2. de vocat. Gentium. c. 1. — (3) Athanasius in vita S. Antonii. — (4) Psal., xviii, 2. — (5) Aug. lib. 2. de libero arb. c. 17. — (6) Greg. lib. 26. moral. c. 8.

gorius (1) testatur. Sunt Choreæ, quas mater natura Numini statuit, ut canit Synesius (2). Sunt fontes divini amoris, ut docet Angelicus Doctor (3). Nulli ergo dubium, quin facillimè possit, quicumque huic studio animum applicaverit, ex aspectu cujuslibet creaturæ in Deum assurgere, et piis affectibus ad Creatorem aspirare. Praxim hujus exercitii mox tradam, si prius monuero, fuisse quemdam virum sanctum, qui omnia quæcumque audiebat, et videbat, ad Christi passionem referebat. Si clamor occurreret, aut tumultus, vel ictus malleorum; si scalas aspiceret, aut ligna, aut lanceas, aut clavos, aut aliud quidpiam; ex omnibus occasionem captabat Christi passionem grato animo recolendi. Poterit autem hujusmodi exercitatio ad totam Domini vitam extendi, adhibitis Aspirationibus, quæ superiori capite descriptæ sunt.

CAPUT XIX.

DIARIUM, ET SYLVULA ASPIRATIONUM PRO OMNI ACTIONE
DIEI ET PRO QUALIBET OCCASIONE.

Ex uberrima messe spicilegium faciam, cuncta enim percurrere, ex quibus elici Aspirationes possunt, immensi voluminis foret: sed sicut scriptum est: *Da sapienti occasionem, et addetur ei sapientia* (4). Primò autem præcipuas diei actiones et

(1) Greg. lib. 5. moral. cap. 20. — (2) Synesius hymno 3. —
(3) De Thom. opusc. 61. — (4) Prov., ix, 9.

exercitia proponam; tum pleraque alia, quæ frequentius occurrere solent, ut in quolibet actu, et occasione piorum affectuum sylva semper in promptu habeatur.

CUM QUIS NOCTU EXPERGISCITUR.

1. Deus propitijs esto mihi peccatori: educ me de tenebris et umbra mortis, et dic de tenebris lucem splendescere.

2. Voca me, Domine, in admirabile lumen tuum: et illumina tenebras meas, tu lux filiorum lucis, tu dies, qui nescis occasum.

3. Tuere me, Domine, ne tenebricosâ peccati caligine involvar: eripe me ab omni inquinamento carnis, et spiritus.

4. Fiat mihi nox ista illuminatio mea in delitijs meis, quoniam memor fui nocte nominis tui, Domine.

5. In lectulo meo quæsivi per noctem quem diligit anima mea. Doce me, Domine, quærere te, et ostende te quærenti.

6. Anima mea desideravit te in nocte, sed et spiritu meo in præcordiis meis; de manè vigilabo ad te, splendor paternæ gloriæ.

7. Nox est, et alta rerum quies, ac profundum silentium. Amemus Deum nostrum, anima: nam amor secretum optat.

8. Ardeant tibi, et luceant, Deus meus, sidera tua, et tot accende tædas amoris in corde meo, quot in cælo splendent stellæ.

9. O si animus ad amoris lucernam vigil hæret, dum somnum corpus capit, ita ut dicere possem